

РЕШЕНИЕ

№ 382

гр. София, 24.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 27.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **1776** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от АПК вр. чл. 155 ал.2 от ЗООС.

Образувано е по жалба вх.№ КД-03-27/3/10.02.21г на [фирма]-С. и от Изпълнителния Директор на [фирма]-С. И. Й./видно от уточняваща жалба -л.69/, против КП № КЖ-004/02.02.21г,съставен от Гл.експерт при Б. Дирекция “И. район”-В. П., с което на осн. чл. 155 ал.2 от ЗООС се дава задължително предписание с отговорник-ИД на [фирма]-С. и срок за изпълнение -12.02.21г.

В жалбата и уточняващата такава/л.68/ се сочи, че същата се депозира на осн. чл. 160 от ЗООС, като ЮЛ/ [фирма]-С./ е адресат на предписанието, но ИД на [фирма]-С. /т.е. ФЛ/ е посочен като отговорник за изпълнението на предписанието, поради което жалбата следва да се счита депозирана както от ЮЛ/адресат на акта/, така и от ФЛ/определеният отговорник/.Сочи се, че по естеството си КП по чл. 155 ал.2 от ЗООС представлява акт за налагане на ПАМ, поради което подлежи на обжалване като инд.адм.акт по общия ред на АПК и във вр. чл. 120 от КР на РБ/в този смисъл практиката на ВАС/.Твърди се, че КП е процесуално незаконосъобразен, като са нарушени както принципите по чл.7,8 и 9 от АПК, така и чл.26,28,34,35,36 и 37 от АПК.Дружеството не е уведомено за началото на адм.производство, не е участвало в него, като КП е постановен при неизяснени факти и обстоятелства и без да се вземе предвид становището на дружеството/то изобщо не е участвало/.КП е издаден и в нарушение на формата по чл.59 ал.2 от АПК, като не съдържа фактически и правни основания.Има неяснота относно адресата на акта, като [фирма] изобщо не следва да е адресат, доколкото не дружеството стопанисва язовир “К.”/по преписката няма

доказателства за обратното/. Язовирът е публична дър. собственост съгл. т.28 от П..1 към чл.13 ал.1 т.1 от ЗВ, считано от 28.01.00г/когато е влязъл в сила ЗВ 99г/. Съгл. чл. 17 ал.1 от ЗВ язовирът следва да се актува с А. по ЗДС, но няма съставен А. за язовир "К.", от който да е видно, че именно [фирма]-С. го стопанисва. Към момента липсват и актове на МС по §31 ал.2 и по ал.3 от ПРЗ на ЗВ, въпреки че нормите са от м.07.18г. Дружеството не осъществява и "стопанисване" по см. на т.13 от §1 от ДР на Наредба за ползването на повърхностните води 2016г/в ЗВ липсва изобщо дефиниция на "стопанисване"/, тъй като не ползва съоръжението, а само извършва дейност съгл. издаденото му Разрешително за водовземане/с цел производство на ел.енергия/. Следователно, при липсата на съставен А. и на издадени актове на МС, както и при липсата на извършвани дейности по "стопанисване" на съоръжението, няма правно основание да се приеме, че язовирът е предоставен за стопанисване именно на [фирма]-С., респ. че дружеството има задължения по почистването на акваторията на язовира от отпадъци. Като се има предвид, че в акваторията на язовира има множество разнородни ползватели/плаващи атракционни съоръжения, ресторанти, любителски риболов на определени места, регламентиран промишлен риболов и др/, всеки от които замърсява бреговете и акваторията на язовира, няма основание да се приеме, че именно дружеството е "оператор" на язовир/язовирна стена, съгл. т.95 от §1 вр. чл. 139 ал.1 от ЗВ или т.43 и т.31 §1 от ДР и П..4 на ЗООС. Язовир К. е разположен на границата на две общини-А. и К., в КП е посочено, че плаващите отпадъци са открити под два имота- ПИ № 58997.15.303 и ПИ № 58977.15.304 в [населено място], общ.К., които не са собственост на дружеството/съгл. КККР са частна собственост, с предназначение "за друг общ.обект,комплекс", като в непосредствена близост до тях е хижа "Б."/Констатираното обозначително колче на [фирма] на брега на язовира не определя или сочи стопанисващия язовира, а само сочи котата на най-високото водно ниво. Констатираното плаващо нерегламентирано сметище в акваторията на язовира не е от отпадъците от дейността на дружеството/за тях то води пълна отчетност/, а констатираните отпадъци са с антропогенен произход и с растителен/естествен/ произход, причинителят им не е ясен, но замърсяването е свързано с нерегламентираните сметища в околните населени места, в поречията пред язовирната стена, като основен проблем е липсата на контрол върху замърсяването и нерегламентираните сметища - на местно ниво/отговорността е на Кмета на Общината-чл.19 ал.3 т.15 от ЗУО, а контролните функции са на Обл.Управител и на съответната РИОСВ/. При повишаване на водните нива в реките, отпадъците от нерегламентираните сметища на населените места се заливат от придошлите високи води и навлизат в речното корито, след което се натрупват по бреговете и в акваторията на язовира/а така се спира разпространението им по цялото речно корито/. Дружеството не е нито причинител, нито притежател на отпадъците по см. на т.29 и т.30 вр. чл.7 ал.1 от ЗУО, като те са открити частично в землището на [населено място] и частично в акваторията на язовира-публ.дър.собственост/където е най-високата кота на водно ниво в язовира/. Дружеството има единствено и само задължение да поддържа проводимостта на 500-метровия участък след язовирните стени/съгл. ЗВ/, както и отстранява само плаващите едрогабаритни предмети, когато размерите им застрашават нормалната експлоатация на облекчителните съоръжения при язовирните стени или са в технол.зона на експлоатация на язовира- на 1000м от язовирната стена/съгл. НУРОТБЕЯССОКТС-ДВ бр.9/20г/. В КП не се твърди и няма данни отпадъците да са свързани с дейността на ВЕЦ-собственост на дружеството,

като процесното “петно от дървета и клони” е открито на 10км. от язовирната стена и съоръженията към нея. Не е била извършена оценка на състава на плаващите отпадъци, като напълно е възможно освен битови, да има и опасни отпадъци в плаващото петно. От КП не става ясно за обезпечаване на коя диспозитивна правна норма/задължение на дружеството/ се налага процесната ПАМ. Моли се за отмяна на КП и присъждане на разноски. В съд. заседание жалбоподателите се представляват от юрк. А. и юрк. Б., като поддържат жалбата и потвърждават отново, че след повторна проверка/вкл. в предприятие “Язовири и каскади” установяват, че дружеството не притежава А. или акт на МС, съгл. които стопанисването на язовира/публ. дър. собственост/ да му е предоставено. Доказ. тежест за това е на ответника-чл. 170 ал. 1 от АПК, като Съдът му я е указал чл. 170 ал. 1 от АПК и му е дал възможност да ангажира конкретно посочени доказателства/той не ги представя, като няма спор между страните, че язовирът е публична дър. собственост/. В писмени бележки се допълва, че и в съд. производство не се доказва, че именно дружеството стопанисва язовира и следва да е адресат на КП, респ. Кой е причинител на отпадъците. Доказано е, че и други субекти имат разрешителни за водоползване и за водовземане от язовира, като всеки един от тях може да е причинител/притежател на отпадъците. В личните си обяснения пред Съда ответникът е потвърдил, че плаващото сметище е открито на 10км. от язовирната стена, респ. от ВЕЦ на дружеството, като в КП не се сочи отпадъците да са причинени от дейността на В.. Двата жалбоподатели не могат да бъдат адресати на ПАМ и на още едно основание- защото надлежен адресат следва да е Кметът на Общината-чл. 19 ал. 3 т. 15 от ЗУО.

Ответникът- Гл. експерт при Б. Дирекция “И. район”-В. П., се явява лично и се представлява от юрк. К./устно упълномощен-л. 107/, като оспорва жалбата. Пред Съда и в писмени бележки се сочи още, че: язовирът е публ. дър. собственост; плаващото сметище е установено от него на 02.02.21г- на 10км. от язовирната стена и от В. на дружеството; на брега на язовира функционират законно различни обекти/напр. къща за гости/; няма други субекти с издадени разрешителни за водовземане или водоползване от язовира; дружеството има издаден акт на МС, с който му се предоставя стопанисването на язовира; дружеството стопанисва язовира-чрез предприятие “Язовири и каскади”, на осн. § 4 от ПЗР на ЗВ; на сайта на дружеството има публичнодостъпен списък със стопанисваните от него язовири и съоръжения-дружеството стопанисва язовирната стена на язовир К.. Моли се за отхвърляне на жалбата, претендира се юрк. възнаграждение, оспорва се като прекомерно юрк. възнаграждение, претендирано от жалбоподателите.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд /предвид адреса/седалището на жалбоподателите/, от лица с активна проц. легитимация /адресат на акта и отговорник по изпълнението на ПАМ/, срещу инд. адм. акт по см. на чл. 21 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество. Съдът приема, че: КП по чл. 155 ал. 2 от ЗООС е различен акт от Заповед за налагане на ПАМ по чл. 160 от ЗООС, но доколкото с КП също се създават задължения и пряко се засяга правната сфера на жалбоподателите, то и КП подлежи на обжалване - на общо основание, като инд. адм. акт, по реда на АПК. Доколкото проверката е извършена и констатациите в КП са относно ЮЛ, но като отговорник за изпълнението на даденото предписание е посочен ИД на дружеството/ФЛ/, като взе предвид и разнопосочната съд. практика относно това кой е надлежния жалбоподател/цитирана от самите жалбоподатели/, Съдът приема

жалбите и на двамата жалбоподатели за допустими/всеки има свой собствен правен интерес да обжалва/. Доколкото са налице двама жалбоподатели, а ответникът е с различно от тях седалище, на осн. чл. 133 от АПК-местно компетентен е именно АССГ.

Съдът е указал на страните доказ.тежест/л.65,68,л.107гръб, л.109,л.270/, като изрично двукратно е указано на ответника, че следва да ангажира като доказателства: А. и актове на МС, по силата на които стопанисването на язовира е предоставено на дружеството/и то само на него/. Такива доказателства ответникът, въпреки отлагането на делото и предоставената възможност, не представя.

Съдът установи от фактическа страна следното:

В МОСВ е постъпил сигнал с вх.№ 15-00-8/27.01.21г, от С."Асоциация по туризъм П.-гр.К."/л.80-86/, в който се сочи/и се прилага снимков материал/, че на бреговете на яз.К./в залива пред антична крепост "П."/ има огромно плаващо сметище/големи клони и дънери,пластмаса и вехтории/.

Обж. КП № КЖ-004/02.02.21г е съставен от Гл.експерт при Б. Дирекция "И. район"-В. П., като на осн. чл. 155 ал.2 от ЗООС се дава задължително предписание /с отговорник-ИД на [фирма]-С. и срок за изпълнение -12.02.21г/-да се извърши почистване на установените при проверка на 02.02.21г в акваторията на яз.К., в землището на [населено място], общ.К. -плаващи отпадъци /дървета,клони,дънери,пластмасови опаковки и текстил/.Проверката е извършена от ответника, в присъствието на гл.експерт от РИОСВ-Х. и Началник отдел "О." в общ.К., във връзка със сигнал за плаващо сметище- с вх.№ КД-03-27/02.02.21г.Проверката е извършена на яз.К., изграден на р.А., находящ се в землището на общ.К., стопанисван от [фирма] на осн. т.28 от П.1 към чл.13 ал.1 т.1 от ЗВ.Видно от КП, в акваторията на язовира, в залива пред антична крепост "П.", непосредствено под хижа "Б.", в землището на [населено място],общ.К. е констатирано плаващо нерегламентирано сметище с плътна част около 10дк/основна част от отпадъците са клони,дънери и храстова растителност, останалата част са пластмасови опаковки,шишета,туби и др, а единични плаващи обекти има в целия залив/. На брега, под плаващото сметище, било установено обозначително колче на [фирма]/с написана кога на най-високо водно ниво/. Плаващото сметище попада в акваторията на язовира, под ПИ № 58997.15.303 и ПИ № 58977.15.304 в [населено място],общ.К.. КП е изпратен на [фирма] с писмо от 03.02.21г/л.14//, като жалбата до Съда е от 10.02.21г.

Видно от Протокол № 5/05.02.21г от заседание на СД на [фирма]/л.71/, възложено е на управителя на предприятие "Язовири и каскади" да провери сметището, установено с процесния КП.

Видно от последващ КП № КЖ-006/15.02.21г/л.87/, съставен от ответника, в присъствието на Кмета на [населено място] е извършена последваща проверка за изпълнението на предписанието по обж. КП. Констатирано е останало плаващо сметище с площ около 150кв.м./размери 5/30метра/, като 90% от отпадъците са с естествен растителен произход, а около 10%- с антропогенен произход/пластмасови опаковки/.

[фирма] има Разрешително за водоползване от яз.К. с № 1125/13.08.02г/л.24/, относно ВЕЦ"К.", като след изменения по Решение № 123/07.07.08г/л.28/, Решение № 90/23.04.13г/л.32/ и Решение № 133/23.08.18г/л.38/- срокът му за действие е продължен до 13.08.28г.

Видно от извадка от КККР17г/л.40/, яз.К. представлява ПИ № 58997.889.1 в землището на [населено място], общ.К., с площ 1 192 119 кв.м., като вписан собственик е Държавата.

Видно от извадка от КККР06/л.97/, язовирната стена на яз.К. представлява ПИ № 40909.27.28 в землището на [населено място], с площ 19 826 кв.м., като вписан собственик е Държавата.

Видно от извадка от КККР17г/л.41/, посоченият в КП- ПИ № 58997.15.303 е частна собственост, с начин на трайно ползване "за друг общ.обект, комплекс" с площ 1200 кв.м, без вписан собственик.

Видно от цифрова извадка от КККР/л.99/, плаващото сметище по обж.КП се намира на разстояние около 10 км. от язовирната стена и ВЕЦ "К.", което е потвърдено пред Съда лично от ответника/л.108/.

Видно от извадка от КККР17г/л.42/, посоченият в КП- ПИ № 58997.15.304 е частна собственост, с начин на трайно ползване "за друг общ.обект, комплекс" с площ 2057 кв.м, без вписан собственик.

Видно от Заповед № РД-03-12/15.01.21г на Директор на БД"И."/л.78/, на ответника В.П. са делегирани правомощия по съставяне на КП по ЗООС.

По Разпореждане на Съда, Директорът на БД"И." представя доказателства/л.112-л.265/, че освен [фирма] има и други субекти с издадени и действащи Разрешителни за водоползване, за водовземане или за ползване на повърхностен воден обект в яз.К. /напр. [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]-К., [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]/.

Съдът намира от правна страна следното:

КП е издаден на осн. чл. 155 ал.2 от ЗООС, от лице- упълномощено от Директора на БД"ЮБР" да съставя КП по ЗООС. Обаче КП е съставен не по повод текущ контрол/както изисква чл. 155 ал.1 и каквито са правомощията на ответника, а по повод сигнал от 27.01.21г, депозиран от Сдружение. Следователно, дадените с КП зад. предписания по естеството си не са такива по чл.155 ал.2 от ЗООС/във връзка с установени нарушения при извършен текущ контрол/, а са такива по чл.160 ал.1 и 2 вр. чл. 158 от ЗООС/свързани с: аварийни ситуации, предизвикани от действия или бездействия на собственици или ползватели на обекти и територии; бедствени ситуации; възникване на непосредствена опасност за замърсяване или увреждане на околната среда или за увреждане на здравето или имуществото на хората; предотвратяване или преустановяване на административни нарушения, свързани с опазването на околната среда, както и предотвратяване и/или отстраняване на вредните последици от тези нарушения/. Процесното зад. предписание е следвало да бъде дадено с мотивирана заповед на самия Директор на БД"И." - на осн. чл. 160 ал.1 вр. чл. 158 ал.1 от ЗООС, а не с КП по чл.155 ал.2 от ЗООС от упълномощено от него лице. От една страна- чл.160 ал.1 и чл.158 ал.1 от ЗООС не предвиждат Директорът на БД да може да делегира на някого правомощията си за издаване на заповед за налагане на ПАМ, а от друга страна- видно от представената Заповед № РД-03-12/15.01.21г на Директор на БД"И."/л.78/- на ответника В.П. са делегирани само правомощия по съставяне на КП по чл.155 по ЗООС/но не и на Заповеди за налагане на ПАМ по чл.160 от ЗООС, което всъщност е недопустимо според чл.158 ал.1 от ЗООС/.

Въз основа на изложеното, Съдът намира обж. КП за нищожен- издаден е от орган,

който няма правомощия да налага ПАМ в случаите по чл.158 от ЗООС/а е налице именно такъв случай/, от това следва, че процесната ПАМ /която по естеството си е такава по чл. 160 ал.1 и 2 от ЗООС/, не е в изискуемата форма-мотивирана заповед/а е КП/.

Ако КП не беше нищожен, същият би бил незаконосъобразен, по следните съображения: Жалбоподателите са били напълно лишени от правото да участват в адм.производство-нарушен е чл.26 от АПК, като са узнали за адм.производство едва когато им е връчен крайният адм.акт/обж.КП/. Ако не бе допуснато това съществено проц.нарушение, то още в хода на адм.производство те щяха да направят възраженията си/чл.36 от АПК/, а въз основа на тях ответникът щеше да изясни относимите факти и обстоятелства/чл.35 от АПК/ -всичко това не се е случило, тъй като цялото адм.производство е започнало,протекло и завършило без знанието на адресатите на КП.

Отделно от това, по мат.законосъобразност на КП-действително от съдържанието на КП/както твърдят жалбоподателите/,не става ясно въз основа на какво ответникът прецени, че именно /и само/ [фирма] стопанисва язовира, респ. че той е причинител или притежател на отпадъците. Колчето на дружеството - с отразена кота на най-високо водно ниво в язовира, по никакъв начин не обосновава извод, че дружеството стопанисва язовира, респ. че той е причинител или притежател на отпадъците.Освен това, от естеството на отпадъците/растителни, пластмасови опаковки и битови вехтории/, не може да се изведе логичен извод, че са получени в резултат дейността на В. на дружеството/а отпадъците са установени точно под хижата/, но такава неща не се и твърди в КП.

Вярно е и твърдението на жалбоподателите, че в КП не е посочено - изпълнението на задължение по коя правна норма се обезпечава с процесната ПАМ, което освен че е порок във формата на акта /липсват надлежни и пълни фактически и правни установявания/, води и до противоречие на акта с целта на закона /и в частност с функциите на ПАМ,налагани по реда на ЗООС/.

По изложените съображения, КП следва да се обяви за нищожен/което е по-тежкият негов порок -спрямо неговата незаконосъобразност, за който порок Съдът следи и служебно- и при липса на възражение за нищожност в жалбата/. Преписката/образувана по сигнала от 27.01.21г/, следва да се изпрати на компетентния орган по чл.158 ал.1 от ЗООС- Директорът на БД"И.", за произнасяне по компетентност/като се започне с уведомяване за началото на адм.производство по реда на чл.26 от АПК- на лицата, които имат нормативно или възложено с адм.акт задължение да стопанисват язовира и да го почистват от отпадъци от растителен и битов характер/.

При този изход на спора, искането на жалбоподателите за разноси е основателно. Доколкото двамата са представлявани от един юрисконсулт/служител на ЮЛ/, който е упражнявал пред Съда правата им -общо и по идентичен начин, то на [фирма] следва да се присъди мин.размер на юрк.възнаграждение по чл.143 от АПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл.24 от НЗПП- 100лв.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 и чл.173 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН КП № КЖ-004/02.02.21г, съставен от Гл.експерт при Б.

Дирекция “И. район”, по жалба вх.№ КД-03-27/3/10.02.21г на [фирма]-С. и от Изпълнителния Директор на [фирма]-С. И. Й..

ИЗПРАЩА на Директора на Б. Дирекция “И. район”- сигнал с вх.№ 15-00-8/27.01.21г/на МОСВ/ от С.”Асоциация по туризъм П.-гр.К.”, за произнасяне по компетентност, предвид задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на това решение.

ОСЪЖДА Б. Дирекция “И. район” да заплати на [фирма]-С.,представявано от И. Й. сумата от 100лв/сто лева/, представляваща разноските по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: